

ТЕЗИ ЛЕНІНА ПРО НАЦІОНАЛІЗМ І КОЛЬОНІ.

10) Визнати Ітернаціоналізму словами а підставі на ділі на його місці в пропаганді і практиці націоналізму і дрібноміщанського паффізму є звичайною появою не тільки в партіях ІІ Ітернаціоналу, але й у тих, які з цього виступили, а часами навіть у тих, що зовуть себе тепер комуністами. Борьба проти цього зла, проти сих найбільше вкоріненних національних пересудів, висуває ся чимраз більше на перший план, до міри цього, як чимраз актуальнішою стає проблема перетворення національної диктатури пролетаріату, (се є існуючої тільки в одному краю, яка не може впливати на світову політику) на ітернаціональну (се є диктатуру пролетаріату що найменше в кількох поступовійших краях, спосібних впливати рішачю на всю світову політику).

РОСІЙСЬКА РЕВОЛЮЦІЯ І ЗАХІДНО-ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ІМПЕРІАЛІЗМ.

З приводу оголошення тез Леніна про націоналізм і колонії, містить "L'Humanite" з дня 27. липня слідууюч перекладом Пера Люї: "Комуністичний конгрес в Москві азва на порядок дня справу, якою в минувшій кілька разів займав ся ІІ Ітернаціонал, зокрема в 1907 р. на конгресі в Штутгарті, але якої ніколи практично не рішив. Ходить о націоналізм і колонії. Ходить ще, коли хочеть ся ужити більше різкої форми, про боротьбу проти імперіалізму і про його знитення, тому що тези Леніна мають на меті визволене родбництва країв, підчинених другим краям, мілітарно і фінансово сильнішим. Імперіалізм був в наших часах найвищою формою капіталістичної експансії. Уряди, підчинені плітократії, укладають не тільки мані квадратних кілометрів, але ся правляча аристократія вимагає шораз нових сирівців і поширення торговельних ринків збуту. Кольоніальні війни опирали ся на тих самих основах, оціановані тим самим апетитами, що європейські війни, а конкуренція між великими державами в кольоніальних справах викликала неріз між ними кроваві конфлікти. Не що інше, як тільки ся імперіалістична ідея викликала під конець XIX. в. американсько-єспанська війна; російсько-японська війна була вислідом заборної ривалізації в Корей і Манчжурії; суперництво Франції і Німеччини в Марокко, яке спровокувало вже два рази напружене відносини, остали в 1911 р. не було зовсім так дуже чужою отвітій війні в 1914 р.

ПОЛЬСЬКА СИТУАЦІЯ.

Поляки в Америці повинні се розуміти. Але польський народ в Америці повинен тепер ясно зрозуміти, що тут не розходиться о питане його державної незалежності; що Росія ніколи не мала і не має наміру позбавляти Польщу польської території, або домагати ся від неї чоногобудь з тої добичі, якої жадають побідники у війні з Німеччиною, а якої побідники завжди жадали. Навпаки, Росія обіцяє Польщі більше території від тої, яку признають для неї Англія і Франція, і очевидно більше, чим їй належало б ся на етнографічних основах. Що Росіяни постановили зробити, се ПОЗБАВИТИ СИЛУ НА ТВОРЕНЕ ЛІХА БАНДУ-ВЕЛИКИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ, ЯКІ КОНТРОЛЮВАЛИ ПОЛЬСЬКЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО. А ЯКІ, ЗРУЙНУВАВШИ ПОЛЬЩУ ТОМУ СТО РОКІВ НАЗАД, ТЕПЕР ЗНОВУ КИНУЛИ П В ПРАПАСТЬ (підчеркнене ред. "Н. П. Амерікен").

ВИДАВНИЦТВО КУЛЬТУРА

Вже вийшла з друку давно пожадана для українських робітників книжка в українській мові під заголовком: КОРОТКИЙ ВИКЛАД ПОЛІТИЧНОЇ ЕКОНОМІЇ. Написав А. Богданов, переклав на українську мову М. Д. ЦІНА КНИЖКИ \$2.50. Се є одна книжка з найновіших видань в українській мові. Обіймає около 400 сторін друку великого формату. Кожний, хто лише аміє читати по українськи, повинен її сейчас замовити. Замовлення шліть на адресу: KULTURA PUBL. CO. 414 EAST 9 ST. — — — NEW YORK, N. Y.

3 РОБІТНИЧОГО РУХУ.

Комуністичний Рух в Болгарії. В Болгарії соціалісти ділились на дві групи, — на ліву й праву. Ліва називала ся "тісячниками". Тепер носять вони назву комуністичної партії й пристали до ІІІ Ітернаціоналу. При виборах до парламенту вони одержали 42 мандати, не вважаючи на переслідування. Рівночасно права група соціал-патріотів втратила свій великий вплив на маси і має всього 9 своїх членів у парламенті. Побачивши новий розвал своїх білосоціалістичних становищ, вони рішили й собі вийти з ІІ Ітернаціоналу та ухвалили пристати до ІІІ Ітернаціоналу, проголосили себе ворогами кожного співробітника з буржуазією і прихильниками диктатури пролетаріату. Перші признаки комунізму в Румунії. Класові антагонізми в Румунії з кожним днем заострюються ся. Всякі ліберальні партії, в яких гуртують ся цілі ряди капіталістів, хотять при помочи сучасного румунського реакційного правительства задержати свої привілеї і майно. Друга група галапаців, румунські бояри, які становлять "Партію соціального порядку", немилосердно висікує сільських бідаків, при помочи "земельних лихви" — зачетів на працю. Однак і румунський пролетаріат не спить. Він по Геройськи веде боротьбу зі злодійською бандою боярів, збільшає і зміцняє свої ряди зорганізованими робітниками, а для ведення і скріплення одноцільного пролетарського фронту заснував "Загальну Робітничу Радю Соціалістичних Робітничих партій Румунії". Отса робітнича рада, зорганізована на взір соціалістичних рад, проголосила в буржештенському "Socialisme" маніфест, в якому виповідає безпощадну війну румунській олігархії і боярам, визнає до бойкоту Угорщини Гортія, а помочи Соціалістичним Републікам Росії і України і до чинної участі в соціалістичній революції. Рівночасно Загальна Робітнича Рада проголошує диктатуру пролетаріату і визнає румунське робітництво до творення робітничих рад.

Міжнародна Рада Професіональних Союзів.

З ініціативи Виконавчого Комітету ІІІ Ітернаціоналу засновано Міжнародну Радю Професіональних Союзів, яка буде працювати на підставі умов, установлених конгресами обох організацій.

Револуційні Комітети в Сх. Галичині.

Після "Радіовістника", в Східній Галичині прокламовано радянську владу. На чолі східного галицького Револуційного Комітету (Ревкому) стоїть тов. В. Затонський. Членами ревкому є: Михайло Баран, І. Немоловський і Каз. Лівнівський.

Совітське повстанє в Семигороді.

БЕРНО, 15. липня. (постою). — Недавно ми мали скупі відомости про заворушення в Румунії; сьогодні прийшли відомости про повстанє селян в Веленець, в Семигороді. Щоби аздусити повстанє, в ту околицю вислано було цілу дивізію жовніврів. Румунські війська бомбардували Веленець, підчас чога 28 агітаторів убито а велике число селян ранено. Много ранених жовніврів привезено до Клянівсбург. Цілий дістрікт був окружений кодоном війська.

Грозять задержанєм німецьких п'янічків.

Совітське правительство заявило в ноті до німецького правительства, що задержанє всіх німецьких полонених в Росії, наколи би Німеччина не додержала неутральності і перепустила через свою територію амуніцію для Польщі.